

Helga Moos (V):

Da jeg læste beslutningsforslaget her, blev jeg lidt ærgerlig, for der er så meget fornuft i det indledningsvis.

Havde der dog alene stået – nu citerer jeg fra bemærkningerne: »Det er vigtigt, at regeringer arbejder for at løse de underliggende årsager til skovens problemer, og det er vigtigt, at man støtter initiativer, der fremmer bæredygtig skovforvaltning.« Lige præcis. Det er dét, det handler om. Det er dét, vi skal.

Og så står der endnu mere fornuftigt, at der jo er grunde til, at det her sker. Ligesom der jo var grunde til, at vi drev rovdrift på vores egne skove i Danmark på et tidspunkt for nogle hundrede år siden. Men der er en grund til det. Det er jo ikke ond vilje, men det er overlevelse. Det beskriver man også så fornuftigt, at årsagen til, at der bliver drevet rovdrift på skovene, er behov for landbrugsjord, det store befolkningstryk, fattigdommen. Det vil man bekæmpe med certificering af træ, og det er da al ære værd.

Men jeg må sige, at jeg hælder mere til den side, at vi skal støtte det ved at fortsætte arbejdet fra Rio, Skoverklæringen, »Agenda 21«, og at vi arbejder igennem ITTO, Den Internationale Tropetømmer Organisation med deres »Year 2000 Target«, hvor de også arbejder på, at al tømmer skal være bæredygtigt produceret.

Der er en årsag til, at det hele ikke bliver produceret sådan, som vi gerne vil.

Så synes jeg også, at det er et løst grundlag, vi træffer beslutninger på, hvis det er på grundlag af Greenpeace. Dem har jeg jo ikke så meget respekt for som sandhedsvidne. De skønner, at mellem 20 pct. og 80 pct. af det træ, som kommer fra naturskove, fældes og forhandles illegalt. Det var dog en margin, der ville noget. Så vi skulle måske først kortlægge, hvor stort problemet er.

Når det er sagt, kommer hele mærkningsordningen. Det skal være en global ordning, og vi taler om FSC-ordningen. Man praler også med, at Danmark er med i den. Sagen er, at vi har 35 ha dansk skov, der hører med under FSC-ordningen, og vi har ikke solgt træ. Men det er da bare sådan lidt morsomt.

Der står også i bemærkningerne, at der er 21,5 mio. ha skov til dato under FSC-certificeringen. Jamen det er jo ikke den tropiske skov. Det er jo den europæiske skov. Bare Sverige har snuppet de 10,2 mio. ha, Polen har snuppet 3,4 mio. ha, 3 mio. ha ligger i USA, 1 mio. ha i England osv.

Der er bare ikke nok tropisk skov, der er certificeret.

Så kommer der andre certificeringsordninger. PEFC-ordningen tager udgangspunkt i Helsinki- og Lissabonprocessen. Kan den ordning udvides til at blive global, eller er der andre mærkningsordninger? Jeg ved godt, der i beslutningsforslaget er åbnet for, at mærkningsordninger kan komme ind.

Så er der hele svindlen. Det er meget godt. Hvis det passer, at Greenpeace mener, at 80 pct. bliver høstet illegalt, kan man altså også skaffe certifikater. Når jeg kan se, hvad der er blevet svindlet med økomærket i Europa, hvor hele skibsladninger i Frankrig kunne få Ø-mærket bare ved at ligge i et skib i havnen, vil jeg gerne vide: Hvem kontrollerer? Hvem har tjek på det?

Og allersidste indvending: Det er altså et enormt bureaukрати, der lægges op til for offentlige og halvoffentlige institutioner. Tag bare den pind, der hedder »at vedtage individuelle målsætninger for de enkelte offentlige og halvoffentlige institutioner«. Det vil sige, at vi skal ned på institutionsniveau og vedtage målsætninger for indkøb af tropisk træ. Venner, venner, venner!

Når jeg læser alle de pinde, tænker jeg på, hvor mange årsværk der er lagt ind i det her. Et eller andet sted synes jeg, at midlerne kunne anvendes bedre, og her taler jeg både om de økonomiske midler og alle de bureaukratiske kræfter, der bruges til at skrive og opfylde reglerne. Gevinsten ved regelforenklingen kunne vi formidle til arbejdet for, at vi får nogle bæredygtige tropiske skove.

Henriette Kjær (KF):

Der er ingen tvivl om, at vi skal gøre, hvad vi kan for at bevare regnskoven, ikke bare bevare den som den dyrebare skov, den er, men også for at sikre levestederne for nogle af de mest truede dyrearter, såsom orangutanger, tigre og elefanter.

På den anden side er det en svær problematik at gå ind i, fordi man selvfølgelig ikke kan forbyde al hugst. Den lokale befolkning bruger jo træet til egen produktion og eget forbrug, og det ville være forfærdeligt, om vi kastede dem ud i endnu større problemer, end de måske allerede er i, hvis vi gjorde det umuligt for dem at fælde træ.

Effekten af dette forslag er da også forsvindende lille. Af al tropisk træ, som fældes eller brændes, går kun ca. 6 pct. til den internationale